

SCENARIUSZ ZAJĘĆ

drewno

01

MATERIAŁY DLA OSOBY PROWADZĄCEJ

Od autorów: Urszula Zimoląg i Dominik Kmita

RAMY TEMATU

Dla własnego komfortu pracy, ale również po to, żeby dzieci dobrze się czuły i mogły jak najwięcej skorzystać z zajęć, zalecamy, żeby liczba dzieci nie przekraczała 12 osób.

Będziemy wspólnie z dziećmi w wieku przedszkolnym i tymi, które dopiero zaczęły chodzić do szkoły, poznawać czym jest drewno. Bardzo ważne, żebyśmy swoją mową ciała, zadawanymi w trakcie zajęć pytaniami czy prowadzonymi rozmowami, pokazywali nasze zainteresowanie tym co dzieci robią. Dorosły powinien pamiętać, że na tym etapie nie ma złych i dobrych odpowiedzi. Każda odpowiedź powinna być dostrzeżona, każde zaangażowanie dziecka w zabawę - choćby przez mrugnięcie okiem w stronę dziecka - zaakceptowane.

Nie powinniśmy zmuszać dzieci do brania udziału w proponowanych przez nas aktywnościach. Wszystkie dzieci zapraszamy do zabawy, ale szanujemy wybór tych, które z nieznanym nam powodów rezygnują. Proponujemy, żeby oprócz miejsca, w którym będziemy się bawić wg pomysłów prowadzącego, wygospodarować miejsce (najlepiej na podłodze), gdzie dzieci będą miały dostęp do klocków drewnianych, megakolorowanki i kredek. W każdej chwili będą mogły skorzystać z tej alternatywy.

Może ktoś z Was powiedzieć: ten warsztat to nie dla mnie. Ja przecież nic nie wiem o drewnie. Co ja mogę powiedzieć na ten temat dzieciom...? Jeśli macie takie wątpliwości to może tym lepiej dla całego spotkania. Jeśli jest w Was taka ciekawość świata, którą obserwujemy u dzieci zadających niezliczone pytania: *dlaczego? po co? do czego to służy?* - to znaczy, że możecie razem z dziećmi dowiedzieć się wielu nieznanym rzeczy, a przy tym czerpać dodatkową radość z prowadzenia zajęć.

Oprócz celu spotkania bardzo ważne jest, żeby osoba prowadząca ustaliła z dziećmi podstawowe zasady, które będą obowiązywać na spotkaniu. Proponowaną przez nas zasadą jest danie dzieciom możliwości zabawy lub pracy przedmiotem, który wybrały do momentu, kiedy skończy się ich zainteresowanie tą zabawką albo narzędziem. W momencie, gdy ktoś chciałby zacząć bawić się lub pracować używając przedmiotu, którego ktoś aktualnie używa, musi poczekać lub wziąć coś w zamian. Może też próbować dogadać się z osobą, która ma ten przedmiot. Prowadzący może proponować rozwiązania czasowe: jakiś przedmiot można używać przez określony (np. klepsydrą) okres czasu.

SCENARIUSZ 1

autor: Dominik Kmita | Fundacja Rozwoju Dzieci im. Komeńskiego

Cele warsztatu:

- pokazanie, że wspólne dorosłego z dzieckiem poznawanie świata buduje więź, może być ciekawym dla obu stron sposobem spędzania wolnego czasu;
- uzmysłowienie, skąd bierze się drewno i czym się charakteryzuje jako surowiec;
- poznanie zastosowania drewna oraz sposobów na jego powtórne wykorzystanie;
- poznanie zabaw z wykorzystaniem rekwizytów wykonanych z drewna.

Przebieg warsztatu: ok. 60 min | Grupa: 12 dzieci

Rytm spotkania

1. Początek spotkania (20 min.)
 - Grupa schodzi się
 - Dzieci bawią się
 - Powitanie w kręgu
2. Zabawy z dziećmi inspirowane przez dorosłego (25 min.)
3. Swobodna zabawa (10 min.)
4. Pożegnanie (5 min.)

Przed zajęciami warto zaproponować dzieciom grę memory. Pokazać na czym polega lub zagrać z nimi, tak, żeby wiedziały, jakie są zasady gry.

Ad 1.

Zanim do biblioteki przyjdą na zajęcia wszystkie dzieci i będziemy mogli przywitać się, pierwszych naszych małych gości warto zaprosić w miejsce, gdzie mamy rozłożone przedmioty z EkoPaki: klocki drewniane, megakolorowanek i kredki, bączki. Informujemy dzieci, że mogą rozpocząć zabawę używając do tego udostępnionych przedmiotów.

„Słowo wstępne” dla dzieci

Zamiast słowa wstępnego: wszyscy siadają w kręgu i każdy mówi jak ma na imię oraz jakie drzewo najbardziej mu się podoba. Osoba prowadząca po zakończeniu wypowiedzi dziecka dodaje jedno zdanie od siebie. W przypadku grupy, która spotyka się pierwszy raz prowadzący może w ten sposób zamodelować powitanie.

Przykład:

Dziecko – *Mam na imię Dominik i najbardziej podoba mi się świerk.*

Prowadzący – *Mnie też podoba się świerk. Kojarzy mi się z pachnącym lasem jak ten, który jest za naszą biblioteką.*

Ważne jest, żeby odpowiedzi osoby prowadzącej były krótkie i prawdziwe.

Następnie prowadzący przedstawia krótko dzieciom, że spotykamy się w celu poznania czym jest drewno, do czego służy, jak można je wykorzystać i jak to robić, żeby jak najmniej szkodzić przyrodzie, a jednocześnie nam wszystkim.

Prowadzący pokazuje dzieciom serce z płyty MDF. Zachęca dzieci do wzięcia w ręce tego przedmiotu, obejrzenia go. Gdy wszystkie chętne dzieci obejrzą serce, może zadać pytania: z czego jest zrobione? Jeśli to drewno, to jakie? Czym różni się ten kawałek drewna od takiego ściętego w lesie, ogrodzie, parku albo klocków z EkoPaki, którym bawili się? Gdy dzieci skończą mówić, osoba prowadząca informuje, że w trakcie zajęć każdy kto chce, będzie mógł pokolorować lub pomalować serce. Będzie to pamiątka po zajęciach, która zawiśnie w bibliotece i będzie przypominać o tym spotkaniu.

Ad 2.

Poznanie nazw liści drzew

Zabawy z wykorzystaniem szablonów liści

Przygotowanie gier memory

POTRZEBNE MATERIAŁY: SZABLONY LIŚCI DO ODRYSOWANIA, KREDKI, NOŻYCZKI, SZTYWNY PAPIER TYPU – BLOK TECHNICZNY

Na sztywnym papierze wielkości kartki pocztowej odrysowujemy z szablonów, które znajdują się w EkoPace 2 takie same kształty liści. Następnie przecinamy kartkę na pół. W sumie mamy do wykorzystania 5 wzorów. Jeśli wykorzystamy je wszystkie, będziemy mieli 10 kart do gry w memory. Przy przygotowaniu kart warto zachęcać dzieci do samodzielnego lub we dwoje odrysowywania, wycinania i kolorowania kart.

Ad 3.

Po przygotowaniu kart, wskazane jest, żeby dzieci mogły zagrać w przygotowaną przez siebie lub koleżanki/kolegów grę. Prowadzący podkreśla, że grę będzie można zabrać ze sobą do domu.

Ad 4.

Zakończenie: Dzieci razem z prowadzącą siadają w kręgu i rozpoczynają podsumowanie spotkania. Osoba prowadząca może rozpocząć i poprosić o pokazanie gier, które dzieci wykonały podczas zajęć. Może też powiedzieć, co zaobserwowała u każdego z dzieci. W takiej sytuacji należy pamiętać, żeby były to informacje, z których dzieci będą zadowolone np.: *widziałam/łem, jak dużo czasu poświęciłeś na dokładne odrysowywanie kształtu liścia dębu.* Na koniec prowadząca wieszka w widocznym miejscu pomalowane serce.